

HOTĂRÎRE
ÎN NUMELE LEGII

Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 21 ianuarie 2015 în mun. Chișinău

Hotărârea integrală întocmită la 05 februarie 2015

Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău

Instanța compusă din:

Președintele de ședință, judecător Gheorghe MÎȚU

Cu participarea

Grefierului Vadim BALAN

Cu participarea:

Reclamantului – xxxxNUMExxxx

Reprezentantului reclamantului xxxxNUMExxxx –avocatul Nani Ana

Reprezentantului pârțului Ministerul Mediului al Republicii Moldova – Serghei Carp

Examinând în ședința publică cauza civilă intentată în baza cererii de chemare în judecată depusă de reclamantul xxxxNUMExxxx împotriva pârțului Ministerul Mediului al Republicii Moldova privind încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă, a penalităților și cheltuielilor judiciare

A S T A B I L I T :

Argumentele participanților la proces:

La data de 04.06.2014 reclamantul xxxxNUMExxxx s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva pârțului Ministerul Mediului al Republicii Moldova privind încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă, a penalităților și cheltuielilor judiciare.

În motivarea cererii a indicat că la 12 noiembrie 2012 în baza Ordinului cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare și destituirii din funcția publică nr. 445-p din 12 noiembrie 2012 în privința lui xxxxNUMExxxx Trubca, consultant superior al Serviciului relații publice și informație de mediu, a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de destituire din funcția publică.

Nefiind de acord cu ordinul de concediere, la 06.12.2012 reclamantul a depus cerere de chemare în judecată la Judecătoria sect. Rîșcani prin care a solicitat anularea ordinului Ministerului Mediului nr. 445-p din 12 noiembrie 2012 cu privire la aplicarea măsurilor disciplinare și destituirea din funcția publică, restabilirea în funcția de consultant superior al serviciului Relații Publice și Informație de Mediu a Ministerului Mediului, încasarea salariului pentru absență forțată de la serviciu pentru perioada 12 noiembrie 2012 - 12 aprilie 2013 în sumă de 25 116 lei, penalități în sumă de 1557 lei 94 bani, prejudiciul moral în sumă de 25 000 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2345 lei.

Prin Hotărârea Judecătoria sect. Rîșcani din 15 aprilie 2013, hotărâre menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 august 2013 și decizia Curții Supreme de Justiție din 26 martie 2014, a fost anulat ordinul Ministerului Mediului al Republicii Moldova nr. 445-p din 12 noiembrie 2012 cu privire la aplicarea măsurilor disciplinare și destituirea din funcție a lui xxxxNUMExxxx și restabilit în funcția de consultant superior al Serviciului Relațiilor Publice și Informații de Mediu începând cu 12 noiembrie 2012.

De asemenea, prin hotărârea nominalizată a fost dispus încasarea de la Ministerul Mediului al Republicii Moldova în beneficiul lui xxxxNUMExxxx salariul pentru absență forțată de la serviciu în perioada 12 noiembrie 2012 - 12 aprilie 2013 în sumă de 25 116 lei, penalitatea în sumă de 1557,97 lei, prejudiciul moral în sumă de 4990 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 2345 lei, în total 34 008, 97 lei.

Reclamantul a depus mai multe cereri în adresa Ministerului mediu pentru executarea hotărârii judecătorești, însă fără rezultat. Ministerul Mediului prin răspunsul din 17.05.2013 a invocat faptul că Ministerul nu va satisface solicitarea Dvs, dat fiind faptul că Hotărârea Judecătoria sect. Rîșcani din 15 aprilie 2013 nu este definitivă și irevocabilă și a fost atacată cu apel.

Contrar prevederilor art. 256 alin. (1) lit. d) și alin. (2) CPC al RM care prevede că urmează a fi executate imediat hotărârea judecătorească prin care pârțul este obligat la plata unui salariu mediu pentru absență forțată de la lucru, în cazul reintegrării în serviciu și hotărârea judecătorească privind reintegrarea în serviciu a salariatului concediat sau transferat nelegitim urmează a fi executată imediat, de către Ministerul Mediului a fost emis ordin privind restabilirea reclamantului în funcție doar la 11.04.2014, deși reintegrarea în serviciu urma să fie efectuată la 15 aprilie 2013.

De asemenea, pînă la momentul actual nu a fost executată hotărârea judecătorească în ce privește achitarea salariului pentru absență forțată de la muncă, penalitatea și prejudiciul moral, sume dispuse a fi încasate în baza hotărârii.

Mai mult ca atât, în rezultatul neexecutării hotărârii judecătorești privind reintegrarea în funcție, reclamantul Alexand xxxxNUMExxxx fost privat de muncă și de salariu necesar a fi achitat în această perioadă în mărime de 4990 lei lunar. Conform certificatului de salariu eliberat de Ministerul Mediului și anexat la materialele cauzei civile privind restabilirea reclamantului în funcție, salariul mediu lunar constituie 4990 lei. Astfel, mărimea salariului pentru perioada 15.04.2013 (data cînd urma să fie emis ordin de restabilire în funcție) - 11.04.2014 (data restabilirii în funcție), constituie 60 545 lei (aprilie 2013- 2495 lei, mai 2013 - 4990 lei, iunie 2013 - 4990 lei, iulie 2013 - 4990 lei, august 2013 - 4990 lei, septembrie 2013 - 4990 lei, octombrie 2013 - 4990 lei, noiembrie 2013 - 4990 lei, decembrie 2013 - 4990 lei, ianuarie 2014 - 4990 lei, februarie 2014 - 4990 lei, martie 2014 - 4990 lei, aprilie 2014 - 3160 lei).

Deasemenea conform art. 330 al.(2) CM RM „în caz de reținere din vina angajatorului a salariului cuvenit salariatului acestuia i se plătește suplimentar pentru fiecare zi de întârziere 0,1 la sută din suma neplătită în termen. Astfel penalitatea pentru fiecare zi de întârziere pentru perioada 15.04.2013 - 11.04.2014 constituie 24 682 lei 54 bani.

La 22.04.2014 în adresa Ministerului Mediului a fost înaintată somației prin care a fost solicitat suplimentar pe lângă sumele dispuse a fi încasate în baza hotărârii judecătorești din 15 aprilie 2013 să fie achitat și salariul pentru toată perioada privării ilegale de muncă ca urmare a neexecutării hotărârii judecătorești și restabilirea în funcție, în mărime de 60 545 lei și penalitatea în mărime de 24 682,54 lei.

Prin răspunsul din 21.05.2014, Ministerul Mediului a refuzat achitarea menționind că solicitarea de a vi se achita și sumele calculate pentru perioada de după 14 aprilie 2013 nu are suport juridic și deci nu poate fi achitată.

În drept a făcut trimitere la prevederile art. 10, 90, 329, 330, Codul muncii al RM și a solicitat admiterea integrală a cererii.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamantul a depus cerere de concretizare a cerințelor (f.d. 49-50) solicitind salariul pentru absență forțată de la muncă pentru perioada 15.04.2013-11.04.2014 în sumă de 60 545 lei, penalități pentru reținerea din vina angajatorului a salariului pentru perioada 16.04.2013-15.04.2014 în sumă de 14581,15 lei și cheltuieli judiciare suportate de reclamant pentru achitarea onorariului avocatului în sumă de 3350 lei, în total suma de 78 476,15 lei.

În ședința de judecată reclamantul xxxxxNUMExxxx și reprezentantul său – avocatul Nani Ana au susținut cererea înaintată, solicitind admiterea integrală a acesteia.

În ședința de judecată reprezentantul pîrîtului Ministerul Mediului al RM – Serghei Carp nu a recunoscut acțiunea, a depus referință în care a menționat că în fapt, în data de 23.06.2014 în adresa Ministerului Mediului a parvenit citația de chemare în judecată depusă de xxxxxNUMExxxx Trubca către Ministerul Mediului privind plata salariului. Cu cererea de chemare în judecată nu sunt de acord și o consideră neîntemeiată din următoarele considerente.

La data de 01.06.2011 în baza ordinului nr. 183-p-xxxxxNUMExxxxu xxxxxNUMExxxx fost angajat în funcția de consultant superior al Serviciului Relații Publice și Informații Mediu stabilindu-i-se un salariu de funcție de 1200 lei lunar.

În baza ordinului 268-p din 24 iulie 2012, în conformitate cu prevederile Legii nr. 48 din 22 martie 2012 privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici, pîrîtului i sa stabilit salariu de funcție de 3600 lei.

În urma verificării prezenței la serviciu al angajaților Ministerului Mediului pe data de 01.11.2012 s-a constatat că A. xxxxxNUMExxxx lipsit nemotivat de la serviciu între orele 8.00 - 17.00, în acest sens la 02.11.2012, fiind depusă o notă informativă în adresa ministrului Mediului cu actul privind stabilirea prezenței la serviciu a angajaților. În urma examinării de către conducere a situației create, adică lipsa nemotivată de la serviciu a d. Al. Trubca, pe perioada zilei de 01.11.2012, conducerea a solicitat de pus în discuție la comisia disciplinară și atragerea la răspundere conform legislației.

În data de 09 noiembrie 2012, după efectuarea anchetei de serviciu, a fost convocată Comisia de disciplină al Ministerului Mediului într-o ședință cu ordinea de zi „Cercetarea prealabilă a abaterii disciplinare imputate d-lui xxxxxNUMExxxxu Trubca, consultant superior al Serviciului relații publice și informație de mediu, audierea echitabile a persoanei vizate, examinării sesizării parvenite Comisiei de disciplină urmare constatării lipsei nemotivate de la serviciu pe data de 01 noiembrie 2012”.

Urmare a cercetării sesizării parvenite comisiei, audierii echitabile părților, analiza faptei, Comisia de disciplină a constatat „Lipsă nemotivată pe data de 01.11.2012, fără a fi emis act administrativ, astfel a admis încălcarea și ignorarea prevederilor art. 22 lit. g, art.57 lit. b al Legii nr. 158-XVI din 04.07.2008 ”Cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public”.

Prin urmare, ținind cont de clauzele care au determinat săvârșirea abaterii disciplinare, gradul de vinovăție, gravitatea și consecințele abaterii disciplinare, conduita funcționarului public, membrii comisiei de disciplină au înaintat propunerea privind sancțiunea disciplinară aplicabilă, în urma votului deschis toți patru membri a Comisiei de disciplină au votat pentru destituirea din funcția publică a d. xxxxxNUMExxxxu Trubca.

În urma examinării și hotărârii Comisiei de disciplină expuse în procesul verbal nr. 4 din 9 noiembrie 2012, Comisia de disciplină a înaintat ministrului Mediului dl. Gheorghe Șalaru, demers privind propunerea aplicării sancțiunii disciplinare, funcționarului public xxxxxNUMExxxxu Trubca, consultant superior al Serviciului relații publice și informații de mediu.

Astfel la data de 12 noiembrie 2012 a fost emis ordinul nr. 445-p cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de destituire din funcția publică a d. Al. Trubca.

Prin Hotărârea Judecătorei Rișcani, s-a hotărât de a încasa de la Ministerul Mediului în beneficiul lui xxxxxNUMExxxx Trubca salariu pentru absență forțată de la serviciu, prejudiciu moral și cheltuielile de asistență juridică, executare imediată fiind numai un salariu mediu lunar în sumă de 4990 lei. În rest, hotărârea cu drept de apel.

Nefiind de acord cu Hotărârea dată, Ministerul Mediului a depus apel, abia la 15 august decizia a devenit definitivă, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție. Respectiv Ministerul Mediului a depus Recurs împotriva Deciziei Curții de Apel din 15 august 2013, unde Curtea Supremă de Justiție s-a pronunțat privind respingerea recursului la 26 martie 2014.

În speță, în data de 22.04.2014 xxxxxNUMExxxx xxxxxNUMExxxx depus somația privind solicitarea achitării sumelor de 60 545 lei și penalitate în mărime de 20 595,60 lei, care a fost respinsă de minister prin scrisoarea 72-T/14.

Cu pretențiile expuse atât în somație cit și în cererea de chemare în judecată privind achitarea salariului în mărime de 60 545 lei și penalități în mărime de 24 682,54 pîrîtul nu este de acord, le consideră ilegale și neîntemeiate din următoarele considerente.

Decizia definitivă a Curții de Apel privind respingerea apeluului Ministerului Mediului, a fost emisă la 15 august și nu la 15 aprilie aprilie așa cum a calculat reclamantul salariul și penalitatea.

Mai mult ca atât, calculele penalității și a salariului este total greșit și nejustificat din următoarele considerente.

Conform certificatului „privind retribuirea muncii d-lui xxxxxNUMExxxxu Trubca pentru perioada de activitate 01.2012-11.2012” eliberat de Ministerul Mediului în data de 21 noiembrie 2012 cu nr. 07-21/2017, salariul mediu lunar este de 3800 lei și nicicum 4990 așa cum pretinde reclamantul.

Or, la calcularea salariului mediu, reclamantul nu a luat în considerare prevederile pct. 4 al Anexei nr.1 la Hotărârea Guvernului nr. 426 din 26.04.2004 privind aprobarea Modulului de calculare a salariului mediu, prin care stipulează că nu se includ în salariu mediu următoarele plăți: premiile cu caracter unic acordate cu ocazia zilelor de sărbătoare, inclusiv cu ocazia sărbătorilor profesionale; plățile de stimulare (inclusiv premiile) cu prilejul jubileelor, pentru muncă activă și în alte cazuri analogice, plăți efectuate din contul fondului de retribuire a muncii, precum și recompensele pentru îndeplinirea unor însărcinări speciale, care nu se includ în cercul obligațiilor lucrătorului.

Astfel, considerind pretențiile reclamantului ca fiind neîntemeiate, a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiate.

Aprecierea instanței:

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele dosarului, instanța de judecată ajunge la următoarele.

Din prevederile art. 90, alin. (1) CM RM rezultă că în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia.

La fel, art. 90 alin. (2), lit. a) CM prevede că repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decît salariul mediu al salariatului pentru această perioadă.

În prezent, muncii lui xxxxxNUMExxxxu Trubca nu i s-a achitat salariul pentru perioada 15.04.2013-11.04.2014 în sumă de 60 545 lei și penalități în mărime de 24 682,54 lei, ceea ce constituie încălcarea prevederilor art. 330 al.(2) CM RM.

În procesul examinării cauzei s-a constatat cu certitudine că prin în baza Ordinului cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare și dăturii din funcția publică nr. 445-p din 12 noiembrie 2012 în privința lui xxxNUMExxxx Trubca, consultant superior al Serviciului relații publice și informație de mediu, a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de destituire din funcția publică (f.d. 10).

Nefiind de acord cu ordinul de concediere, la 06.12.2012 reclamantul a depus cerere de chemare în judecată la Judecătoria sect. Rîșcani prin care a solicitat anularea ordinului Ministerului Mediului nr. 445-p din 12 noiembrie 2012 cu privire la aplicarea măsurilor disciplinare și destituirea din funcția publică, restabilirea în funcția de consultant superior al serviciului Relații Publice și Informație de Mediu a Ministerului Mediului, încasarea salariului pentru absență forțată de la serviciu pentru perioada 12 noiembrie 2012 - 12 aprilie 2013 în sumă de 25 116 lei, penalități în sumă de 1557 lei 94 bani, prejudiciul moral în sumă de 25 000 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2345 lei.

Prin Hotărârea Judecătoria sect. Rîșcani din 15 aprilie 2013 s-a dispus admiterea parțială a cererii de chemare în judecată, anularea ordinului Ministerului Mediului al Republicii Moldova nr. 445-p din 12 noiembrie 2012 cu privire la aplicarea măsurilor disciplinare și destituirea din funcție a lui xxxNUMExxxx și restabilirea reclamantului în funcția de consultant superior al Serviciului Relațiilor Publice și Informații de Mediu începând cu 12 noiembrie 2012. La fel, s-a dispus încasarea de la Ministerul Mediului al Republicii Moldova în beneficiul lui xxxNUMExxxx salariul pentru absență forțată de la serviciu în perioada 12 noiembrie 2012 - 12 aprilie 2013 în sumă de 25 116 lei, penalitatea în sumă de 1557,97 lei, prejudiciul moral în sumă de 4990 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 2345 lei, în total 34 008, 97 lei (f.d. 12). Hotărârea respectivă a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 august 2013 (f.d. 13-17) și decizia Curții Supreme de Justiție din 26 martie 2014 (f.d. 18-21).

În baza Hotărârii Judecătoria sect. Rîșcani din 15 aprilie 2013 reclamantului i-a fost eliberat titlu executoriu (f.d. 22).

Reclamantul a depus mai multe cereri în adresa Ministerului mediu pentru executarea hotărârii judecătorești, însă fără rezultat (f.d. 23,24).

Ulterior, reclamantul a remis în adresa Ministerului Mediului o somație prin care a solicitat executarea titlului executoriu, sub rezerva dreptului de a se adresa în justiție (f.d. 25-26), însă Ministerul Mediului prin răspunsul nr. 72-T/14 din 21.05.2014 a invocat faptul că Ministerul nu va satisface solicitarea reclamantului (f.d. 27).

Abia la data de 11.04.2014 reclamantul a fost restabilit în funcția deținută (f.d.47).

Prin urmare, pîrîtul urmează să-i repare reclamantului prejudiciul pentru perioada absenței forțate de la serviciu, perioadă cuprinsă între 15.04.2013-11.04.2014 prin plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decît salariul mediu al salariatului pentru această perioadă.

Astfel, reieșind din conținutul Hotărârii Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 15.04.2013 salariul mediu lunar al reclamantului pentru lunile complete: decembrie 2012-martie 2013 constituia suma de 4990 lei.

În acest sens, instanța de judecată apreciază critic argumentele pîrîtului referitor la faptul invocării de către reclamant a unui salariu mediu lunar care nu corespunde cu cel care efectiv a fost încasat.

Ori, prin Încheierea Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 19.09.2014 a fost respinsă cererea Ministerului Mediului privind corectarea greșelilor din Hotărârea Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 15.04.2013 anume în partea ce se referă la modul de calculare a salariului mediu al reclamantului (f.d. 72). Această Încheiere nu a fost contestată de către pîrît și a devenit irevocabilă.

Din prevederile art. 123, alin. (2) CPC rezultă că faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

Astfel, la calcularea prejudiciului pe care pîrîtul urmează să-l achite reclamantului pentru perioada absenței forțate de la serviciu, perioadă cuprinsă între 15.04.2013-11.04.2014 prin plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decît salariul mediu al salariatului pentru această perioadă, instanța de judecată va lua ca bază de calcul anume salariul mediu lunar al reclamantului conform Hotărârii Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 15.04.2013 și care constituia suma de 4990 lei. Acest fapt este confirmat și prin certificatul de salariu eliberat de Ministerul Mediului și anexat la materialele cauzei civile privind restabilirea reclamantului în funcție (f.d. 11).

Așadar, salariul pentru absență forțată de la muncă pentru perioada 15.04.2013-11.04.2014 constituie suma de 60 545 lei, conform calculului prezentat de reclamant, pe care instanța de judecată l-a verificat și care este corect. Astfel, mărimea salariului pentru perioada 15.04.2013 (data cînd urma să fie emis ordin de restabilire în funcție) - 11.04.2014 (data restabilirii în funcție), constituie 60 545 lei (aprilie 2013- 2495 lei, mai 2013 - 4990 lei, iunie 2013 - 4990 lei, iulie 2013 - 4990 lei, august 2013 - 4990 lei, septembrie 2013 - 4990 lei, octombrie 2013 - 4990 lei, noiembrie 2013 - 4990 lei, decembrie 2013 - 4990 lei, ianuarie 2014 - 4990 lei, februarie 2014 - 4990 lei, martie 2014 - 4990 lei, aprilie 2014 - 3160 lei).

Deasemenea conform art. 330 al.(2) CM în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizației de concediu (art.117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăți (art.123, 124, 127, 139, 186, 227 lit.j), 228 alin.(8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întîrziere, 0,1 la sută din suma neplătită în termen. Astfel pîrîtul urmează să plătească reclamantului penalități pentru reținerea din vina angajatorului a salariului pentru perioada 16.04.2013-15.04.2014 în sumă de 14 581,15 lei, conform calculului prezentat de reclamant, pe care instanța de judecată l-a verificat și care este corect.

Avînd în vedere concluziile instanței de admitere a cerințelor de bază ale reclamantului, în conformitate cu art. 94 CPC al RM, instanța de judecată consideră necesar a încasa de la Ministerul Mediului al Republicii Moldova în beneficiul reclamantului xxxNUMExxxx și cheltuielile de judecată sub forma cheltuielilor de asistență juridică pentru serviciile avocatului în sumă de 3350 lei, considerînd suma dată reală, rezonabilă, în raport cu circumstanțele, complexitatea cauzei, ținînd cont de numărul ședințelor lucrătoare cu participarea avocatului.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de judecată invocă Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 20 aprilie 2004 în cazul *Amihalachioaie vs. Moldova*, în care Curtea Europeană a indicat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decît în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

Conform jurisprudenței CEDO, instanța trebuie să stabilească că cheltuielile și plățile a căror rambursare este reclamată au fost real și necesar expuse de reclamant și dacă ele sunt rezonabile referitor la mărimea lor, bazîndu-se pentru apreciere pe elemente cum ar fi numărul de ore de muncă a avocatului, cît și tariful orar reclamat (*Iatridis c. Greciei (articolul 41)*, nr. 31107/96, par. 55, Curtea Europeană a Drepturilor Omului 2000-XI și *Nilsen și Johnsen c. Norvegiei* [GC], nr.23118/93, par. 62, Curtea Europeană a Drepturilor Omului 1999-VIII).

În atare circumstanțe, instanța de judecată consideră necesar de a încasa de la Ministerul Mediului al Republicii Moldova în beneficiul reclamantului xxxNUMExxxx suma de 3350 lei, achitarea căreia se confirmă prin bonul de plată în original(f.d. 37).

Totodată, reieșind din prevederile art. 85, alin. (1), lit. i) CPC și art. 4, alin.(1), pct. 13) din Legea taxei de stat, instanța de judecată scutește de la plata taxei de stat Ministerul Mediului al Republicii Moldova.

În temeiul art. cu art. 90, alin. (2), lit. a), 128, 141, 142, 330, alin. (2) Codul Muncii, art. 256 alin.(1), lit.d), art.238-241, CPC RM, instanța de judecată –

h o t ă r ă ș t e:

Se admite integral cererea de chemare în judecată înaintată de reclamantul xxxNUMExxxx împotriva pîritului Ministerul Mediului al Republicii Moldova privind încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă, a penalităților și cheltuielilor judiciare.

Se încasează de la Ministerul Mediului al Republicii Moldova, cu sediul în mun. Chișinău, str. xxxSTRADAxxxx, 9 în beneficiul lui xxxNUMExxxx, a.n. 18.04.1988, c/p xxxCODxxxx, domiciliat în mun. Chișinău, str. xxxSTRADAxxxx, 31, salariul pentru absență forțată de la muncă pentru perioada 15.04.2013-11.04.2014 în sumă de 60 545 (șaizeci mii cincisute patruzeci și cinci) lei, penalități pentru reținerea din vina angajatorului a salariului pentru perioada 16.04.2013-15.04.2014 în sumă de 14581 (paisprezece mii cinci sute optzeci și unu),15 lei și cheltuieli judiciare suportate de reclamant pentru achitarea onorariului avocatului în sumă de 3350 lei, în total suma de 78 476 (șaptezeci și opt mii patru sute șaptezeci și șase),15 lei.

Se scutește de la plata taxei de stat Ministerul Mediului al Republicii Moldova în temeiul art. 85, alin. (1), lit. i) CPC și art. 4, alin.(1), pct. 13) din Legea taxei de stat.

Hotărîrea în privința încasării salariului pentru absența forțată de la muncă urmează a fi executată imediat, în mărimea unui salariu mediu.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile, de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău

**Președintele ședinței
Judecătorul**

Gheorghe MÎȚU